

Libertatea înseamnă dreptul de a spune NU

Vineri, 9 iunie 2006

Gili Cârstea

Se supune împărăția lui Dumnezeu acestui concept despre libertate?

Domnul Hristos a declarat în câteva rânduri că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta. Dacă nu este din lumea aceasta, putem afla cumva care sunt regulile după care se conduce guvernarea divină? Ne dorim să fim printre cei acceptați în noua împărăție, ne rugăm pentru aceasta și încercăm să trăim diferit de lume spre a convinge că apreciem regulile noii împărății. Știm deja că în noua împărăție nu se minte, nu se fură, nu se ucide, nu se comite adulter. Dar cum este cu dreptul de a spune NU?

Religia învață pe oameni că guvernarea divină este un fel de dictatură, și că orice abatere de la norme va fi întâmpinată cu asprime maximă. Nu așa este explicată fapta Evei din Eden? Un gest aparent neînsemnat, și fără urmări serioase, a declanșat o tragedie de proporții epice, datorită inflexibilității legii. Dumnezeu este astfel prezentat ca fiind sever, aspru, intransigent, interesat mai degrabă de supraviețuirea sistemului decât de bunăstarea cetățenilor.

Lunga istorie a neamului omenesc pare presărată cu evenimente explicate după același tipar. Oricine a îndrăznit să pună la îndoială preceptele divine, să combată deciziile cerești sau să batjocorească pe trimisul lui Dumnezeu a fost tratat cu violență maximă. Potopul, Sodoma, Core, căderea Ierihonului, Uza, Ilie și gărzile regale, Elisei și urșii, Ieroboam și mesagerul Domnului – toate aceste episoade violente sunt prezentate ca o dovadă a ferocității unui Dumnezeu în a cărui împărăție nu este sănătos să spui NU.

Tot la fel este prezentată și revolta lui Lucifer în ceruri. Un grup de îngeri au început să pună la îndoială ordinea și regulile guvernării divine, iar răspunsul lui Dumnezeu a fost prompt, radical și violent – alungarea din cer.

Această mentalitate despre guvernarea divină – pe care noi o considerăm cu totul greșită – a produs milioane de atei și necredincioși de-a lungul timpului, plus o armată de servitori tremurând de frica stăpânului. Cine are interesul să propage o astfel de imagine despre guvernarea divină, și implicit despre caracterul lui Dumnezeu? De ce oare

evenimentele violente ale trecutului nu sunt văzute și explicate în lumina vieții și exemplului Domnului Hristos?

Isus Hristos a fost întruchiparea fidelă a principiului enunțat de Moise și așezat ca normă eternă pentru poporul lui Dumnezeu: “Iau azi cerul și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta” (Deut 30:19). Viața și învățăturile Lui au adus înaintea lumii un alt Dumnezeu, cu totul deosebit de cel pe care îl cunoștea omenirea. Stăpânul autoritar al universului era prezentat ca un tată iubitor, un prieten adevărat, un iubit plin de dragălalășenie, un ajutor sigur la vreme de nevoie.

Această imagine i-a pus chiar și pe ucenici în dificultate. Ce facem cu Iehova cel din vechime, care nimicea pe vrăjmașii Lui? Cum s-ar putea păstra respectul pentru lege și ordine fără un stăpân capabil să impună respect prin forță? Nu au înțeles nimic nici atunci când Hristos le-a prezentat pilda fiului risipitor, un exemplu elocvent despre cum se poate spune NU în familia lui Dumnezeu, care sunt consecințele și care este reacția autorității.

Hristos a descoperit un Tată și o guvernare divină în care dreptul etern de a spune NU a fost garantat prin sânge. Împărăția lui Dumnezeu nu este un lagăr nazist și nici un gulag comunist. Ea nu este – și nu a fost niciodată – o capcană cu multe intrări și fără nicio ieșire. Chiar existența rebeliunii lui Satana, prelungită până în zilele noastre, este o dovadă că în împărăția luminii este garantat nu numai dreptul de a spune NU, ci și dreptul de a explica motivele pentru care alegi să spui NU. Lumea noastră este parte a acestui drept, în care îngerii revoltați au libertatea să expună valoarea unei guvernări alternative și superioritatea unui sistem fără legea lui Dumnezeu.

În ciuda efectelor devastatoare ale acestui experiment stupid, omenirea încă nu este convinsă de ororile guvernării lui Satana, ceea ce o pregătește pentru cea mai teribilă sclavie pe care a cunoscut-o lumea vreodată. Noul feudalism care se conturează deja va fi opera unei religii în care singurul argument pentru o moralitate superioară este frica de focul iadului.

Împărăția lui Dumnezeu nu este din această lume. Și ea garantează dreptul de a spune NU.